

HAK İLE BATIL BİR OLUR MU?*

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَهُ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُتُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

“O, gökten su indirdi de dereler kendi ölçülerince dolup aktı ve sel üste çıkan köpüğü aldı götürdü. Süs eşyası veya yararlanılacak bir şey elde etmek için ateşte erittikleri şeylerden de böyle köpük olur. İşte Allah, hak ile batıla böyle misal getirir. Köpüğe gelince sönüp gider. İnsanlara yararlı olan ise yerde kalır. İşte Allah böyle misaller verir.”¹

Bu ayette sözü edilen misal, aslında çoğumuzun yabancı olmadığı bir tabiat manzarasıdır. Yüce Rabbimizin bir lütfu olarak yağın sağanak yağmurun ardından derelerin taşması, su yüzeyinde köpüklerin birikmesi ve bu köpüğün akan suyla birlikte gözlerden kaybolması son derece normal ve bilinen bir doğa olayıdır. Ancak ilâhî kelimada bu olay Hak ile Batılın, doğru ile yanlışın veya aydınlık ile karanlığın her açıdan nasıl ayrıştığını gösteren bir misal olarak karşımıza çıkıyor. Basit gibi görünen tabiat olaylarının dahi aslında ilâhî kudretin birer işareti olduğu gerçeğine çekiyor dikkatlerimizi. Şimdi bu misal üzerinde biraz düşünelim:

Suyun yüzeyinde biriken köpük bazen o kadar birikir ki, su yüzeyinin tamamını kaplar ve adeta akan su değil de ak köpüktür. Ancak ne kadar çok olursa olsun sonuçta köpük köpüktür değil mi? Altından akan nehrin gücüne ne kadar dayanabilir ki? Çünkü asıl olan sudur ve bize, tabiata hayat veren rahmettir; diğeri ise biraz sonra yok olmaya mahkûm bir kalıntıdır. Aynı şekilde altın ve gümüş gibi süs eşyası olarak veya demir gibi çeşitli işlerde kullanılmak üzere eritilen madenlerin yüzeylerinde biriken tortular da tıpkı köpük gibi geçicidir; asıl ve faydalı olan ise madendir.

İşte bu yüzden Hak, can veren suya, faydalı olan madene; batıl ise varlığı geçici olan, yok olması an meselesi su yüzeyindeki köpüğe ve madenin üzerinde birikmiş tortulara benzetilmiş. Gerçi **“Batıl zaten yıkılmaya mahkûmdur”²** ayeti de bunu ifade etmekte.

Dolayısıyla Hakkın gücü gerçektir, batılınki ise sahtedir. Bu itibarla Hz. Musa'nın esasının gerçek (hak) yılan olup sahte (batıl) yılanları yok ettiğini bildiren ayet³ son derece anlamlıdır.

Bu misaller, Hakk'a inananlar olarak bizlere kuvvet vermelidir. Şöyle ki; çoğu zaman batıl, gözümüzde yıkılamayacak veya karşı konulamayacak bir güç gibi görünebilir. Buna asla aldanmamalıyız. O, güçlü gibi görünse de Hakk'ın karşısında son derece zayıftır. Batılın Hakk'a karşı gücü, ne kadar çok da olsa köpüğün suya karşı gücü mesabesinde. Ancak bunu anlamamız için inancımızla, tutum ve davranışlarımızla Hakk'ın yanında olduğumuzu göstermek durumundayız. Kutsal kitabımızda anlatılan her bir Peygamber kıssası bize bu gerçeği vurgulaması bakımından büyük önem taşımaktadır. Her Peygamber, batıla karşı bir hak mücadelesi vermiştir. Kutsal kitabımızın sık sık yer verdiği bu mücadelelerde göze çarpan ilk husus, bâtılın sayısal ve maddi üstünlüğüne karşı Hakk taraftarlarının gözle görülebilir ciddi bir güçlerinin olmayışydı. Sevgili Peygamberimizin bir avuç insanla başlattığı Hakk

¹ Ra'd, 13/17

² İsrâ, 17/81

³ A'râf, 7/118

mücadelesinin hiçbir batıl ve şeytanî güç tarafından durdurulamamış olması da bu gerçeğin önemli bir parçasıdır. Şunu unutmamalıyız ki, Hakk'ın gücü yine Hakk'tan gelmektedir. Nitekim bir âyette Rabbimiz, kendisini “Hakk” olarak nitelerken, kendisi dışında tapınılan, ibadet edilen unsurların ise “bâtıl” olduğunu zikretmektedir.⁴

Yüce Rabbimiz, nankörlük edip ayetlerine sırt çevirenlerin davranışlarını boş ve faydasız ilan ederken⁵, Hz. Muhammed'e “Hakk” olarak indirilen kitaba inanıp bu doğrultuda yararlı işler yapanların ise günahlarını bağışlayacağını müjdelemektedir. Bu durum ise, Allah'ın nimetlerini görmezlikten gelip onun kitabından yüz çevirenlerin “batıl”a, inananların ise, Rablerinden indirilen “Hakk”a uymalarından kaynaklanmaktadır.⁶ Bu ilâhî müjdeyi de dikkate aldığımız zaman her ne şart altında olursa olsun doğrunun, gerçeğin yanında yer almaktan asla çekinmemeli, ancak “el-Hakk” olan Allah'a dayandığımız takdirde tüm şeytanî ve batıl güçlere karşı dik durabileceğimizi bilmeliyiz.

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصِيكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

“İşte bu, benim dosdoğru yolum. Artık ona uyun. Başka yollara uymayın. Yoksa o yollar sizi parça parça edip O'nun yolundan ayırır. İşte size bunları Allah sakınasınız diye emretti.”⁷

Yüce Rabbimiz, bizleri yoktan var edip sayısız nimetlerle donattığı dünyaya göndermiş ve bizden kendisini tanımamızı istemiştir.⁸ Yüce Mevlâmız, kendisini tanıyabilmemiz, varlığının ve birliğinin delillerini keşfedebilmemiz için öncelikle bize akıl vermiş, kendi varlığımız ve etrafımızda meydana gelen harikulâde olaylar üzerinde tefekkür etmemizi emretmiştir.⁹

Allah Teâlâ'nın bizlere kendisini tanıma yolunda bahsettiği akıl nimetinden sonra ikinci önemli nimeti ise; Rabbimizi, âhireti, cennet ve cehennemi, dünyadayken yapmamız ve kaçınmamız gereken konuları bizlere anlatan peygamberler göndermesidir.¹⁰

Yüce Rabbimizin, peygamberleri vasıtasıyla bizlere bildirdiği inanç, ibadet ve muamelat ile ilgili bilgiler bütününün oluşturduğu hayat nizamına “Hak din” denir.

Dünya ve ahiret saadetini elde etmemiz, Yaraticımızın hoşnutluğunu kazanmamız ancak bu “Hak din”in bizlere sunduğu prensipler doğrultusunda bir hayat yaşamamızla mümkündür.

Yüce Mevlâ'mızın, Hz. Âdem (a.s)'den sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.s)'e kadar gönderdiği tüm peygamberlerle insanlara ulaştırdığı temel inanç esaslarında ve ahlakî kriterlerde bir değişiklik olmamıştır. Bu yönüyle Hakk'ın dini veya Hakk'ın yolu tektir ve değişmemiştir. Allah'ın varlığına ve birliğine, ahirete, meleklerle, peygamberlere ve getirdikleri kitaplara inanmayı gerekli kılan tevhid inancı, ilk peygamberden son peygambere kadar aynı şekilde devam etmiş ve hiçbir değişikliğe uğramamıştır. Allah'a şirk koşma, haksız yere cana

⁴ Lokman, 31/30

⁵ A'râf, 7/139; Muhammed, 47/1

⁶ bk. Muhammed, 47/2-3

⁷ En'âm, 6/153

⁸ Zâriyât, 51/56

⁹ Rûm, 30/8; Fussilet, 41/53

¹⁰ Âl-i İmrân, 3/164

kıyma, zina etme, hırsızlık yapma, yalan söyleme, başkalarına zulmetme ve ana babaya karşı gelme, tevhid inancına sahip tüm semavi dinlerde varlığını koruyan yasaklar arasındadır.

Yüce Rabbimiz, gönderdiği tüm dinlerde varlığını koruduğu esaslara uymamızı bizden istemektedir. Şeytanın ve nefsimizin batıl telkinlerine kulak asmamamızı aksi takdirde hak yoldan sapıp ayrılığa düşebileceğimizi haber vermektedir. Akıllarını kullanmayan, peygamberlerin getirdiği tevhid inancına tabi olmayıp hevalarının ve şeytanın saptırıcı yönlendirmelerinin peşine takılan insanlar, tarihin her döneminde çok çeşitli yanlışlıklara düşebilmekte, birçok zararlı ve sapık inanç yahut uygulamalara sahip olabilmektedirler.

Nefislerinin ve şeytanın kılavuzluğunda yönlerini tayin edenler, Allah'ın yolundan uzaklaşarak, insanı gerçek anlamda tatminden uzak, çok sayıda batıl yola saptıklarından bir türlü doğruyu bulamamakta, mutluluğu yakalayamamakta ve yaşadıkları çevrelerini de huzursuz kılmaktadırlar.

Yüce Rabbimiz, inanıp yararlı işler yaparak kendi yolunda yürüyenlere dünyada mutluluk, ahirette ise cennet vaat ederken, ilahî hatırlatmalarını dinlemeyip yolundan yüz çevirenlere de dünyada ve ahirette azap hazırladığını haber vermektedir.¹¹

Allah bizleri Hakk'ı Hak bilip ona uyanlardan; batılı batıl bilip ondan kaçınanlardan eylesin!

* Mahmut DEMİR

* Dr. Y. Seracettin BAYTAR

---

¹¹ Secde, 32/19-22